

клиръ и голѣмци-те. Той патріархъ забрани, да не става занапрешъ рѣкоположеніе отъ патріархатъ Александрійскій, както е ставало понапрешъ. Юще заповѣда, да оставатъ обычаины-те обрады церковны, и да слѣдѣкатъ споретъ папин-атъ чинъ; и въ това Исѣити те споретъ обычный-атъ си спосовъ, употребиха и принѣженіе, колко-то имъ бѣше възможно, тѣ да истребатъ совсемъ сичкы-те понапрешны Хампесійскы обрады: но понеже тіа новости повдигнаха голѣмы востанія, царство-то воспріе пакъ пѣрвѣ-тѣ вѣрѣ, коуж-то именѣаха Александрійскѣ, споретъ поколеніе-то на царь-атъ; за кое-то сички те подданици показаха голѣмѣ радость; и тѣка папина-та вѣра падна авіе, коуж-то мыслаха Исѣити-те, че ѣж утвардиха, употребивши голѣмы иждекенія, трѣдовы, и честы крѣвопролитія. А когато умрѣ Сѣсіонъ, на хиладо и шестьстотань и тридесать и второ лѣто по Хрїста, а сынъ мѣ съ воцари, испяди папищанскій-атъ патріархъ отъ царство-то си, и сичкы-те Исѣиты; а кои-то остави тамъ патріарх-атъ, сичкы-те избѣси. Послѣ додоха двоица Капѣкини, за да проповѣдатъ папинѣ-тѣ вѣрѣ въ Едіопіѣж, но тѣхъ привиха съ каманѣ; слѣдъ тіа додоха дрѣги троица, но и тѣмъ отсѣкоха главы-те съ скирѣ.

Глава 141.

За лѣкавство-то на Исѣити-те, и въ
Ашъ собор-атъ.

Дѣло-то на Исѣити-те вѣше да распростра-